

W ZESZYCIE

– Rozwój językoznawstwa, w tym – szczególnie – lingwistyki normatywnej, jest warunkowany względami natury praktycznej, a głównym celem badań jest ochrona języka. W Polsce wyraźne jest traktowanie języka jako dobra społecznego oraz – nacechowane emocjonalnie – łączenie starań o jego poprawność z walką za ojczyznę.

– Norma językowa stanowi jeden z podstawowych problemów stylistyki i socjolingwistyki, a także ogólnej teorii języka. Tradycyjnie norma ujmowana jest aksjologicznie i preskrypcyjnie, w ujęciu funkcjonalnym zaś jest traktowana jako jedna ze społecznych odmian języka, jako swego rodzaju interstyl.

– Norma językowa podlega ewolucji zarówno w komunikacji językowej, jak i w opisach słownikowych, które jednak często nie uwzględniają zmian najnowszych, czego przykłady szczególnie często są odnotowywane w wypadku normy leksykalnej; może to mieć istotny wpływ na interpretację zjawisk pozajęzykowych.

– Komunikacja niewerbalna służy ważnym funkcjom, szczególnie wyrażaniu emocji i kierowaniu wrażeniami. Zwiększająca się ostatnio dynamika wypowiedzi dziennikarzy prowadzących serwisy informacyjne może niekorzystnie wpływać na prozodię, ekspresję mowy, logikę wypowiedzi oraz kontur intonacyjny przekazu.

– Jedną z metod uczenia się języka polskiego jako obcego jest czytanie tekstów artystycznych w języku polskim oraz w języku pierwszym ucznia, co wymaga od niego przyjęcia strategii, które umożliwiają mu zwiększanie możliwości rozumienia tekstu oraz zapamiętywania występujących w nim słów i struktur gramatycznych.

***

Jezykoznawstwo normatywne – historia jezykoznawstwa – norma jezykowa – norma aksjologiczna – norma preskrypcyjna – norma funkcjonalna – norma leksykalna – opis leksykograficzny a norma – dynamika wypowiedzi a normy wymowieniowe – czytanie jako metoda uczenia sie jezyka polskiego jako obcego.

Red.